

Boros Imre: A pedagógus hivatástudata

2016 február 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A sztrájkfenyegetés mögött ott a sanda politikum és a nagy számban „szigorúan magánemberként” megjelent ellenzéki csapat.

Mindaz, ami manapság a pedagógustársadalom körül zajlik, mármint, hogy tüntetnek és sztrájjal is fenyegetnek, megvallom, messzemenően nem egyezik azzal, amit jómagam az oktatásról és azon belül a legfontosabb tényezőkről, a tanárról, nevelőkről és a hivatásáról vallok. Több évtizedes tapasztalat mondatja ezt velem, amit kezdetben diákként, majd szülőként, egyetemi oktatóként és végül nagyszülőként megéltem. Máig meg tudom nevezni az összes oktatómat az általános iskolától egészen az egyetemig, azzal együtt, hogy ki melyik tantárgyat tanította. Ennek oka nem valami rendkívüli memória, hanem az, hogy ők mind nyomot hagytak valahol. Kettő kivételével mindegyikükre tisztelettel emlékezem.

Amikor ugyanerről a hetvenes években született gyermekeimet kérdeztem, egy-két kivételtől eltekintve nem emlékeztek senkire. Akire pedig mégis, róla meg kiderült, hogy őt „testületileg” kimacerálták az iskolából, azóta más polgári foglalkozást választ.

Fiatal egyetemi oktatóként az volt a benyomásom, hogy a hallgatók színvonala lassan, de biztosan egyre gyengébb. Kezdetben ezt betudtam annak, hogy a saját korosztállyommal szemben bizonyára elfogult vagyok. Az 1985 után bekövetkezett zuhanórepülést azonban már nem tudtam mással indokolni, mint hogy körülbelül addigra a középiskolákból kikoptak azok a vezető oktatók, akik a képzést még a Horthy-rendszerben kapták, és ennek megfelelően is tanítottak, és kérték számon a diákokat. (Kékesi tanárnő nekünk első gimnáziumban megmondta, hogy akinek a helyesírása másodikra nem lesz tökéletes, az harmadikos soha nem lesz – és ezt be is tartotta.) Azon, sajnos, ma már nem lehet vitatkozni, hogy az elmúlt három évtizedben a sorozatos oktatási reformok a diákok felkészültségében iszonyú zuhanást eredményeztek. Csökkent az írásbeli és szóbeli szabatos kifejezési képesség, természettudományi és műszaki karokon a tantervek jobban teszik, ha első évben pótorákat adnak, mert egyébként a hallgatók felét ki kellene rúgni az első matek- és fizikavizsgán. Szaporodik a diszlexia és a diszgráfia. Mindez nagyon negatív nemzetgazdasági és kulturális sokkhatásokkal jár, amit a cégek és intézmények érzékelnek is.

Az oktatási-nevelési rendszer fő baja maga a megállíthatatlan színvonalcsökkenés. Tüntetni és sztrájkolni – főként a gyermekek érdekeit hangoztatva – éppen azért kellene, hogy elindulhasson a felzárkózás a hajdani szinthez. Ezért kellene a kormányt is táncba hívni. A pedagógustüntetés és a sztrájkfenyegetés azonban messze nem erről szól. Kritizálják az oktatás anyagi-technikai feltételeit, meg a KLIK-et, amiben talán igazuk is van.

A legfontosabb oktatási tényező, vagyis saját magukat azonban még a kritika (önkritika) halvány fuvallata sem érintheti. Az iskola lelke ugyanis még ma is maga a tanító, a tanár és az ő hivatástudata és áldozatvállalása lenne, de ez erősen hiányos. A tanárookra is, mint az orvosokra, emberi sorsok vannak bízva, de az orvosoktól eltérően soknak tartják a munkáidőket, az orvosok meg háromszor annyit is a kórházban töltenek időnként, mert ők a munkájukat végzik el, egyes pedagógusok pedig a gyári munkásokhoz hasonlóan, letudva a műszakot, csöngetéskor leteszik a lámpát.

Hivatást, sajnos, bér munkástudattal sikeresen gyakorolni nem lehet. Hol van már, amikor Tuboly tanár úr párunkat a tanórák után „bennfogott” többször, mondván, hogy egyetemre készülve rá kell kapcsolni a matekra. (Akkoriban amelyik egyetemen nem volt háromszoros-négyszeres túljelentkezés, azt nem is jegyezték!) A hivatás napi huszonnégy órás, a bér munka pedig háromszor nyolc óra, ahogy a híres sláger szól.

A „nyócóra” munka, „nyócóra” pihenés, „nyócóra” szórakozás jegyében, szakszervezeti szervezésben, bér munkástudattal zajlanak ma a dolgok. Kevesebb tananyag kell, tankönyvválasztási lehetőség és természetesen több bér is. Fájdalmas az is, hogy minősítési rendszer van, és ismét vannak tanfelügyelőik. A harc ugyanazokat a jegyeket mutatja, mint a tanár és a munka közötti harc, kevesebb teljesítményt több ellenszolgáltatásért. Nyilvánvaló, hogy a kötelezettségek lazítására a fiatalok is kaphatók, tehát őket is harcba hívják. Végül is a tanterv lehet pozitív, de negatív példakép is, mindkettő követhető. Egy a dolgok mélyéig lehatoló volt vezető egyetemi oktató, volt felsőoktatási államtitkár jogos kritikájából csak az ellen tiltakoznak, hogy neki nem tetszik egyes pedagógusok nem ritkán ápolatlan külseje, mert az nem példamutató. Egy bolond százat csinál alapon most az „ellenállók” kockás ingben pompáznak, de a kritika lényegéről, vagyis arról, hogy miért is színvonalatlan az oktatás, hallgatnak. Végül, de messze nem utolsósorban szólni kell a pedagógustüntetés és sztrájkfenyegetés mögött még csak nem is meghúzódó, hanem jól látható sanda politikumról, a tüntetéseken nagy számban megjelent, „szigorúan magánemberként” csapatostul ott tébláboló ellenzéki politikusokról.

Azok a szakszervezeti funkcionáriusok, akik az ellenzék kormányon eltöltött éveiben lapítottak, amikor iskolák százait zárták be, tanárok ezreit eresztették szélnek, vették el a tizenharmadik bért és kurtították a jövedelmeket inflációval, most nagyon harcosak, még a tárgyalóasztalt is kerülik, csak balhét és nemzetközi visszhangot akarnak. Talán attól tartanak, hogy a tárgyalóasztal mellett a valós probléma, a színvonalatlanság, és annak okai is szóba kerülnek. Nagy kár, hogy a jobbra hivatott pedagógustársadalom egy jelentős hányada bedől a maszlagnak.

Boros Imre – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
